

EXPOSITIONIS AVG. IN EVANG. IOAN.

Eccles. 10. rum: de quibus scriptum est, Muscæ morientes ex-
 terminat oleum suavitatis. Quid igitur fratres, qua-
 re ista dixi? Claudite aures cordis vestri aduersus do-
 sos inimici, intelligite, quia deus fecit omnia, & in su-
 is gradibus collocavit. Quare autem patimur multa
 mala à creatura quam fecit deus, nisi quia offendim⁹
 deum? Nunquid hæc angeli patiuntur? Fortassis &
 nos in illa vita, ista non timebim⁹. De pœna tua pec-
 catum tuum accusa, non iudicem. Nam propter su-
 perbiam instituit deus istam creaturam minimam
 & abiectionissimam, vt ipsa nos torqueret: vt cum super-
 bus fuerit homo, & se iactauerit aduersus deum: & cum
 sit mortalis, mortalem terruerit: & cū homo sit, pro-
 ximum hominem non agnouerit: cum se exerit, pu-
 licibus subdatur. Quid est quod te inflas humana su-
 perbia? Homo tibi dixit conuicium, & tumulisti, & ira-
 tus es: pulicibus resiste vt dormias. Cognosce qui sis,
 nam vt noueritis fratres, propter superbiam nostram
 domandam creata ista, quæ molesta nobis essent.
 Populum Pharaonis superbum potuit deus domare
 de visis, de leonibus, de serpentibus: muscas & ra-
 nas illis immisit, vt rebus vilissimis superbia doma-
 retur. Omnia ergo per ipsum fratres, omnia omnino

H per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Sed
 quomodo per ipsum facta sunt omnia? Quod fac-
 tum est, in ipso vita est. Potest etiam sic dici. Quod
 factum est in illo, vita est. Ergo totum vita est, si sic
 pronunciauerimus. Quid enim non in illo factum est?

Psal. 103. Ipse est enim sapientia dei, & dicitur in Psalmo. Om-
 nia in sapientia fecisti. Si ergo Christus est sapientia
 dei, & Psalmus dicit, omnia in sapientia fecisti, om-
 nia sicut per illum facta, ita in illo facta sunt. Si ergo
 omnia in illo fratres charissimi, & quod in illo factū
 est, in illo vita est, ergo & terra vita est, ergo & lignū
 vita est. Dicimus quidem lignum vitæ, sed secundum
 intellectum lignum crucis, vnde accepimus vitam:
 ergo & lapis vita est. In bonitatem est sic intelligere,
 ne rursum nobis subrepat eadem sordidissima secta
 Manichæorum, & dicat: quia habet vitam lapis, &
 habet animam paries, & vesicula habet animam, &
 lana & vestis. Solent enim delirantes dicere, & cum
 reprehensi fuerint & repulsi, quasi de scripturis pro-
 ferunt dicentes, Vt quid dictum est. Quod factum
 est, in ipso vita est? Si enim omnia in ipso facta sunt,
 omnia vita sunt. Non te abducant, pronuncia sic,
 Quod factum est, hic subdistingue, & deinde infer, in
 illo vita est. Quid est hoc? Facta est terra, sed ipsa ter-
 ra quæ facta est, non est vita. Est autem in ipsa sapi-
 entia spiritualiter ratio quædam, qua terra facta est,
 hæc vita est. Ergo quod factum est, in illo vita est.

I Quomodo possum, dicam charitati vestræ. Faber fa-
 cit arcam. Primo in arte habet arcam: si enim in arte
 arcam non haberet, non esset vnde fabricando illam
 proferret. Sed arca sic est in arte, vt non ipsa arca sit
 quæ videtur oculis. In arte inuisibiliter est, in ope-
 re visibiliter erit. Ecce facta est in opere, nunquid de-
 stitit esse in arte? Et illa in opere facta est, & illa ma-
 net quæ in arte est: nam potest illa arca putrescere,
 & iterum ex illa quæ in arte est alia fabricari. Atten-
 dite ergo arcam in arte, & arcam in opere. Arca in
 opere non est vita, arca in arte vita est: quia viuunt ani-
 ma artificis, vbi sunt ista omnia antequam proferan-
 tur. Sic ergo fratres charissimi, quia sapientia dei, per
 quam facta sunt omnia, secundū artem continet om-
 nia antequam fabricet omnia. Hic quæ fiunt per ipsam
 artem, non continuo vita sunt: sed quicquid factum
 est, vita in illo est. Terram vides, est in arte ter-
 ra. Cælum vides, est in arte cælum. Solem & lunam
 vides, sunt & ista in arte: sed foris corpora sunt, in ar-
 te vita sunt. Videte si quo modo potestis, magna es-
 nim res dicta est, & si non à me magno, aut non per
 me magnum, tamen à magno. Non enim à me par-

nulo dicta sunt hæc: sed ille nō est parvulus ad quem
 respicio, vt dicam, Capiat quisq; qd potest, inquitum
 potest: & qui non potest, nutriat cor vt possit. Vnde
 nutriat? De lacte nutriat vt ad cibum perueniat, à
 Christo per carnem nato non recedat, donec perueniat
 at ad Christum ab vno patre natum, verbum deum
 apud deum, per quod facta sunt omnia: quia illa vita
 est quæ in illo est lux hominum: hoc enim sequitur,

Et vita erat lux hominum. Et ex ipsa vita homi-
 nes illuminantur. Pecora non illuminantur, quia pe-
 cora non habent rationales mentes, quæ possint vi-
 dere sapientiam. Homo autem factus ad imaginem
 dei, habet rationale mentem, per quam possit per-
 cipere sapientiam. Ergo illa vita per quam facta sunt
 omnia, ipsa vita lux est, & non quorumcumq; anima-
 lium, sed lux hominum: vnde paulo post dicit, Erat lu-
 men verum, quod illuminat omnem hominem veni-
 entem in hunc mūdum. Ab illo lumine illuminatus
 est Ioannes Baptista: ab illo & ipse Ioannes Euange-
 lista: ex ipso lumine plenus erat qui dixit, Non sum
 ego Christus, sed qui post me venit, cuius non sum di-
 gnus corrigiam calcemanti soluere. Ab illo lumine
 illuminatus erat qui dixit, In principio erat verbum,
 & verbum erat apud deum, & deus erat verbum: ergo

L illa vita lux est hominū. Sed forte sulta corda adhuc
 capere istam lucem non valent, quia peccatis suis ag-
 grauatur, vt eam videre non possint: non ideo cogi-
 tent quasi absentem esse lucem, quia eam videre non
 possunt: ipsi enim propter peccata tenebræ sunt. Et
 lux in tenebris lucet, & tenebræ eam nō comprehen-
 derunt. Ergo fratres, quomodo homo postus in so-
 le cæcus, præsens est illi soli, sed ipse soli absens est: sic
 omnis stultus, omnis iniquus: sic omnis impius, cæ-
 cus est in corde. Præsens est illi sapientia, sed cum cæ-
 co præsens est, oculis eius absens est: non quia ipsa illi
 absens est, sed quia ipse ab illa absens est. Quid ergo
 faciat iste? mūdret vnde possit videre deus: quomodo?
 Si propterea videre non possit, quia sordidos & laucis
 os oculis haberet, irruente puluere aut pituita vel fur-
 mo, diceret illi medic⁹, Purga de oculo tuo quicquid
 mali est, vt possis videre lucem oculorū tuorum. Pul-
 uis, pituita, furmus, peccata & iniquitates sunt. Tolle
 inde ista omnia, & videbis sapientiam quæ præsens
 est, quia deus est ipsa sapientia. Et dictum est, Beati
 mundo corde, quoniam ipsi deum videbunt. **Matt. 5.**

De eo quod scriptū est, Fuit homo missus à deo,
 cui nomen erat Ioannes: vique ad id quod ait, Ple-
 num gratiæ & veritatis: Tractatus. II.

Bonum est fratres charissimi, vt textum di-
 uinarum scripturarum, & maxime sancti
 Euangelij, nullum locum prætermittentes
 pertractemus, vt possumus: & pro nostra ca-
 pacitate pascamur, & ministremus vobis vnde & nos
 pascimur. Capitulum primum præterito die domini-
 co tractatum esse meminimus, id est, In principio erat
 verbum, & verbum erat apud deum, & deus erat ver-
 bum hoc erat in principio apud deum. Omnia per ip-
 sum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, quod fa-
 ctū est: In illo vita erat, & vita erat lux hominū, & lux
 in tenebris lucet, & tenebræ eam nō comprehēderunt:
 huiusque tractatum esse credo. Recordamini omnes
 qui affuistis: & qui non affuistis, credite nobis & his
 qui adesse voluerunt. Nunc ergo quia non possumus
 semper omnino replicare propter eos qui hoc volūt au-
 dire quod sequitur, & oneri est illis, si repetantur prio-
 ra cum defraudatione posterorum, dignentur & qui
 non aderant non præterita exigere, sed cum his qui
 aderant & nūc audire præsentia. Sequitur, Fuit ho-
 mo missus à deo, cui nomen erat Ioannes. Etenim
 ea quæ dicta sunt superius, fratres charissimi, de diuini-
 tate Christi dicta sunt ineffabili, & propè ineffabili-
 ter.